

Seder de
Rosh Hashana

Que comience el año y sus bendiciones

ROSH HASHANAH. 5780

Por Moisés Harari Romano

Amigo, amiga,

Minian CDI te desea que el año 5780 sea dulce, bueno, exitoso y colmado de bendiciones.

Rosh Hashana es día en el que se escribe el porvenir del año siguiente. Es el momento en el que reconocemos, festejamos y coronamos a D's como nuestro Rey. Es el momento en que escuchamos los penetrantes sonidos del shofar que despiertan nuestras emociones más sublimes y desde lo más profundo, salen nuestras más sinceras plegarias aspirando a un mejor futuro para nosotros y nuestros semejantes.

Este gran día, idóneo para la reflexión e introspección, nos conlleva a hacer un balance de nuestro propio ser. Que sea un autoanálisis transparente de nuestras virtudes y defectos para provocar un cambio real en el cual fijemos metas y objetivos concretos.

Si tienes en mente llevar una vida más sana, más productiva y más activa tenemos una recomendación para ti: combinar deporte, rezo y vida social en un mismo lugar: el CDI.

Te garantizamos que influirá positivamente en todas tus actividades y en tu estado de ánimo. Se convertirá en tu vacación del día y generará en ti, una verdadera transformación proactiva.

Durante la próxima fiesta de Sucot Minian CDI cumplirá 21 años continuos de servicio, ofreciendo tefilá de Shajrit de lunes a jueves

en 2 horarios 6:45 a.m. y 8:00 a.m. Así como los domingos a las 9:00 a.m.

Agradecemos al Rav. Ramy Avigdor, líder del Centro Kehila de Jerusalem nos comparta el contenido de este magnífico Seder De Rosh Hashana y el significado de los Simanim.

Agradecemos al Rav Yosef Tzvi Rimon por sus valiosas descripciones sobre el porque de los Simanim.

Agradecemos especialmente al Centro Deportivo Israelita, a su directiva y a todos sus colaboradores quienes día a día nos dan todo su apoyo, servicios y disposición para realizar nuestras actividades con orden, respeto, cordialidad y puntualidad.

Agradecemos a todos los Jazanim, Gabaim, amigos y amigas por su asistencia, constancia y entrega.

En Minian CDI formamos una sola familia, te invitamos a ser parte de ella.

miniancdi@gmail.com

Checklist de Rosh Hashaná

Enviar tarjetas de *Rosh Hashana*

Llamar a parientes y amigos para desearles: “*Shana Tová*”

Simanim para el *Seder* de *Rosh Hashaná*

Vino para *Kidush*

Jalot redondas (mínimo 2 para cada comida)

Azúcar o miel para remojar la *Jalá* y la manzana

Recipiente (*Natlá*) y toallita para *Netilat Yadaim*

Dátiles

Lubia (alubias/fríjoles/porotos/piropos de cabecita negra)

Tortilla de Puerro

Tortilla de Acelga

Calabaza

Granada

Manzana

Cabeza de pescado/cordero.

- (Dulce de Membrillo y otros *Simanim* según la costumbre familiar)
- Copa de *Kidush*, “mantelito” para *Jalot*
- Manjares para las dos cenas y los dos almuerzos de *Rosh Hashaná*
- Invitar personas que no tienen con quien pasar la fiesta
- Flores y otros adornos para la mesa de *Rosh Hashaná*
- Preparar un “*Dvar Torá*” (reflexión) para compartir en la mesa
- *Majzorim* para toda la familia
- Verificar horario de los rezos y del *Shofar*:
Arvit: _____ *Shajarit*: _____ *Shofar*: _____ *Minjá*: _____
- Hacer el “inventario” y el “balance” de nuestras acciones
- Participar de clases preparatorias
- Asumir nuevos compromisos, principalmente en el ámbito ético, familiar, comunitario y religioso, para el nuevo año
- Ocuparse, dentro de las posibilidades, de que nadie quede sin tener lo necesario para la fiesta
- Realizar “*Hatarat Nedarim*” (anulación de promesas) en vísperas de *Rosh Hashaná* y de *Yom Kipur*

Encendido de velas de Rosh Hashaná

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק
נֵר שֶׁל (שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם טוֹב

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, asher
kideshanu bemitzvotav vetzivanu lehadlik ner
shel (Shabat veshel) Yom Tov

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִיָּמנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, shehejyanu, vekiemanu,
vehiguianu lazmán hazé.

Plegaria por la educación de los hijos

Sea tu voluntad, Di-s nuestro y de nuestros patriarcas, que tengamos el mérito de educar a nuestros hijos y guiarlos por el buen camino, el camino del judaísmo, de nuestras tradiciones y valores.

Que logremos penetrar en lo más profundo del alma de cada uno de nuestros hijos, identificar sus virtudes, defectos y necesidades, para que sepamos cómo educar a cada uno de ellos.

Te rogamos nos ilumines para que seamos dignos ejemplos para nuestros amados hijos. Que nos ayudes, Di-s nuestro, Rey de la sabiduría para que no nos equivoquemos ni siquiera en los pequeños detalles y que tengamos la dicha de ver a nuestros hijos formados como personas de bien, nobles, honestos, amantes uno del otro y de Ti.

Fortalece nuestras manos y nuestros corazones para seguir sirviéndote con amor y alegría, y concédenos un año pleno de bendición, salud y alegría.

Sean las palabras de mi boca y la meditación de mi corazón aceptables ante Ti, Amén.

Kidush (según la usanza sefaradí)

בשבת מתחילים מכאן:

יום הששי. ויבֹּלוּ השמים והָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. ויִכַּל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בחול מתחילים מכאן:

ובַּיּוֹם שֶׁמְחַתְּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל
עֲלֹתֵיכֶם, וְעַל זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם; וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם.

סְבֵרֵי מְרֻנּוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל
לְשׁוֹן וַקְדָּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה
וְאֶת יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מִקֶּרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. יוֹם (זְכוֹרוֹן) תְּרוּעָה
בְּאַהֲבָה מִקֶּרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם. וּדְבָרְךָ מִלִּפְנֵי אֲמֹת וּקְנִים לָעַד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִיט וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן.

במוצאי שבת מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שְׁבִיט לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַקֹּדֶשֶׁת. וְהַבְּדִלְתָּ וְהַקְדַּשְׁתָּ אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתָּהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל.

בשתי הלילות לאחר הקידוש מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֵינּוּ וְקִמְּנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנוֹ הַזֶּה.

Cuando Rosh Hashaná coincide con Shabat, la bendición comienza en "Yom HaShishí" y se agregan las partes entre paréntesis; cuando cae en día de semana, comienza en "Uviom Simjatjem":

Yom hashishí: vajjulu hashamaim vahaaretz vejol tzevaam. Vajjal Elohim bayom hashevií melajtó asher asá, vaishbot bayom hashevií mikol melajtó asher asá. Vaivarej Elohim et yom hashevií vaikadesh otó, ki vo shabat mikol melajtó, asher bará Elohim laasot.

Uveyom simjatjem uvemoadejem uvrashei jodshejem utkaatem bajatzotzerot al olotejem veal zibjei shalmejem vehayú lajem lezikaron lifnei Elohejem aní Adonai Elohejem.

Savri maranán:

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, boré perí haguefen.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, asher bajar banu mikol am, veromemanu mikol lashón vekideshanu bemitzvotav, vatitén lanu Adonai Elohenu beahavá et yom (hashabat hazé veet yom) hazikarón hazé. et yomtov mikrae kodesh (zizrón teruá) yom teruá (beahavá) mikrá kodesh zéjer litziat mitzráyim, udvarjá malkenu emet vekayam laad. Baruj Atá Adonai mekadesh (hashabat ve) Israel veyom hazikarón.

El Sábado por la noche se agrega

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, boré meorei haesh.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, hamvdil bein kodesh lejol, ubein or lejoshej, ubein Israel laamím, ubein yom hashevií lesheshet yemei hamaasé: bein kdushat Shabat likedushat Yom Tov hivdalta, veet yom hashevií misheshet yemei hamaasé kidashta. Hivdálta vekidáshta et amjá Israel bikdushataj. Baruj Atá Adonai, hamavdil bein kodesh lekodesh.

En ambas noches después del Kidush se bendice:

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, shehejyanu, vekiemanu, vehiguanu lazmán hazé.

Kidush (según la usanza ashkenazi)

בשבת מתחילים מכאן:

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה. ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מפל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

בחול מתחילים מכאן:

סברי מרגנו.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מפל עם, ורוממנו מפל
לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה
ואת יום) הזכרון הזה, יום תרועה (וזכרון תרועה באהבה) מקרא קדש זכר
לציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מפל העמים. ודברך אמת
וקים לעד. ברוך אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

במוצאי שבת מוסיפים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור
לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת
שבת לקדשת יום טוב הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתה. ברוך
אתה יהוה, המבדיל בין קדש לקדש.

בשני הלילות לאחר הקידוש מברכים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

Cuando Rosh Hashaná coincide con Shabat, la bendición comienza en "Yom HaShishí" y se agregan las partes entre paréntesis; cuando cae en día de semana, comienza en "Savri Maranán":

Yom hashishí: vajjulu hashamaim vahaaretz vejol tzevaam. Vajjal Elohim bayom hasheví melajtó asher asá, vaishbot bayom hasheví mikol melajtó asher asá. Vaivarej Elohim et yom hasheví vaikadesh otó, ki vo shabat mikol melajtó, asher bará Elohim laasot.

Savri maranán:

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, boré prí hagafen.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, asher bajarbanu mikol am, veromemanu mikol lashón, vekideshanu bemitzvotav, vatitén lanu Adonai Elohenu beahavá et yom (hashabat hazé veet yom) hazikarón hazé. yom teruá (zizrón teruá beahavá) mikra kodesh zéjer litziat mitzráyim, ki banu bajarta veotanu kidashta mikol haamim, udvarjá emet vekayam laad.

Baruj Atá Adonai, mekadesh (hashabat ve) Israel veyom hazikarón.

El Sábado por la noche se agrega

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, boré meorei haesh.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, hamvdil bein kodesh lejol, bein or lejoshej, bein Israel laamím, bein yom hasehví lesheshet yemei hamaasé: bein kdushat Shabat likdushat yom tov hivdalta vekidashta et amjá Israel bikdushateja. Baruj Atá Adonai, hamavdil bein kodesh lekodesh.

En ambas noches después del Kidush se bendice:

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej Haolam, shehejyanu, vekiemanu, vehiguanu lazmán hazé.

Seder de Rosh Hashaná

Netilat Yadayim

Se lavan las manos con agua de un recipiente (Natlá), y se bendice:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej HaOlam Asher
kideshanu bemitzvotav vetzivanu al netilat yadayim.

Hamotzi

Se toman dos panes (jalot) y se bendice:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej HaOlam haMotzi lejem
min haaretz.

Simanim

Se acostumbra en las dos noches de Rosh Hashaná servir alimentos cuyos nombres guardan cierta similitud con nuestros deseos para el próximo año. Cada alimento viene acompañado de una petición (yehí ratzón), la cual se pronuncia antes de la bendición de cada alimento.

Dátiles

Se toma el dátil y se bendice:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִתְמוּ אוֹיְבֵינוּ
וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכֹל מִבְּקָשֵׁי רְעֵתָנוּ.

בְּרִנָּה אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הָעֵץ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu sheitamu oievenu vesonenu vejol mevakshé raatenu.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej HaOlam bore peri haetz.

Lubia (Alubias/porotos/frijol)

Se come en Rosh HaShaná lubia por que crece en grandes cantidades, y de la misma forma anhelamos que Se multipliquen nuestros méritos.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִרְבוּ זְכוּתֵינוּ
וְתִלְבְּבוּ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu sheirbu zejuyotenu utlabevenu.

Puerro

Se coloca en Rosh HaShaná "Cartí" o sea puerro, porque en hebreo Caret – Icartú, significa que se corten o se destruyan, lo cual deseamos a nuestros enemigos.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִכָּרְתוּ
אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכֹל מִבְּקָשֵׁי רְעֵתָנוּ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu sheikartú oivenu vesonenu vejol mevakshe raatenu.

Acelga o Remolacha/Batabel

El motivo por el cual se coloca acelga en Rosh Hashaná, se debe a que en hebreo "silká" se asemeja a la palabra "ishtalku" que significa desaparezcan, lo cual deseamos para nuestros enemigos.

**יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁסְתַּלְקוּ
אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ.**

Yehíratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu sheistaleku oivenu vesonenu vejol mebakshe raatenu.

Calabaza

La calabaza en hebreo se dice "kará" se asemeja a la palabra "shetikrá" o sea "que rompas", lo que pedimos a Di-s que haga con los malos decretos.

**יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּקְרַע רַע
גִּזְרֵי דֵינֵנוּ וַיִּקְרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכוֹתֵינוּ.**

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu sheitikrá roa guezar dinenu veikarehu lefaneja zajiotenu.

Granada

La granada es una de las frutas que tiene más semillas en su interior, hay quienes sostienen que contiene alrededor de 613 semillas. Por eso comemos granada en Rosh HaShaná para desear que nuestras Mitzvot se multipliquen como las semillas de este fruto. Se toma la granada y se bendice:

**יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנַהֲיֶה מִלְאִים
מִצְוֹת כְּרִמּוֹן.**

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu shenihie meleím mitzvot kerimon.

Manzana con miel

La manzana que se come en Rosh Hashaná cocida con azúcar o sumergida en miel, representa nuestro deseo de ser merecedores de un año dulce lleno de felicidad.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

Yehíratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu shetitjadesh alenu shaná tová umetuká.

Cabeza de pescado/cordero

La cabeza de pescado simboliza que siempre ocupemos puestos de liderazgo e independencia, sobre todo en una sociedad en la cual abundan las influencias negativas. El cordero es para recordar el mérito de nuestros patriarcas Abraham e Itzjak, que cuando Di-s ordenó a Abraham sacrificar a su hijo, no dudaron y desearon cumplir con la Mitzvá. Finalmente Di-s no lo permitió, ya que sólo fue una prueba, y en lugar de sacrificar a Itzjak, ofrecieron un cordero como ofrenda.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִהְיֶה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנִפְרָה וְנִרְבֶּה כְּדָגִים.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu shenihíe lerorsh velo lezanav.

(En caso de pescado se agrega:)

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu shenifré venirbé kadaguim.

Birkat Hamazon (Sefardí)

לְמַנְעַח בְּגִימַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְהַנְנוּ וְיִבְרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת פְּאָרְץ דְרָבְדָּה בְּכָל
גוֹיִם יִשְׁעֵתָהּ: יְדוּדָה עַמִּים אֱלֹהִים יְדוּדָה עַמִּים בְּלָם: יִשְׁמַחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל
וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יְדוּדָה עַמִּים אֱלֹהִים יְדוּדָה עַמִּים בְּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ: יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ:

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תְּמִיד תִּהְלֶלְתוּ בְּפִי: סוּף דְבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מִצְוֹתָיו
שָׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאֲדָם: תִּהְלֶלְתָּ יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָה
יְהִי מֵעַתָּה וָעֵד עוֹלָם הִלְלוּ יְהוָה: וְיִדְבַר אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהִי מֵעַתָּה וָעֵד אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

סדר זימון

אם הם שלושה אומר המזמן:

הב לָנוּ וְיִבְרִיךְ לְמַלְכָּא עֲלֵינָא קַדִּישָׁא.

המסובים עונים: שְׁמַיִם.

המזמן אומר: בְּרִשׁוֹת מַלְכָּא עֲלֵינָא קַדִּישָׁא (בשבת יוסיף: וּבְרִשׁוֹת שְׁבֵת מַלְכָּתָא), וּבְרִשׁוֹתְכֶם. נְבָרַךְ (אם יש
עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ.

המסובים עונים: בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומרים: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵינּוּ.

המזמן חוזר: בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵינּוּ.

ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם בְּלוֹ בְּטוֹבוֹ
בְּחַן בְּחֶסֶד בְּרִנָּה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכָל-בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֵר לָנוּ מִזֶּן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד. כִּי הוּא אֵל זֶן
וּמְפָרֵס לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחְיָה וּמִזֶּן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בְּרָא
בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֶסְדָּיו בְּאֲמוֹר: פּוֹתֵחַ אֶת-יַדָּהּ, וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל-חַי רֵצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַזֶּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה. בְּרִית
וְתוֹרָה, חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלַּמְדַּתָּנוּ, וְעַל חֻקֵּי רֵצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים
וּמִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ:

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת. וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו עלינו, ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל היכלך, ועל מעונך, ועל דבירך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, כלכלנו, הרחינו, הרח לנו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לידי מתנות פשר ודם, ולא לידי הלואתם, אלא לידך המלאה והרחבה, העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש בעולם הזה, ולא נפלים לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך, נשבות בו וננוח בו ונתענג בו במצות חקי רצונך. נאל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו, והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו, כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו, חרבן ביתך הגדול והקדוש לא נשכחנו. אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרונו אבותינו. זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן לחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום. ביום הזיכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים. אמן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו, מלפנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו, קדוש יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבעל-יום ניום הוא היטיב לנו, הוא מיטיב לנו, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גמלנו, הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורינוח והצלחה וכל טוב:

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאָרְצֵי: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחַמֵּן הוּא מְרַן לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחַמֵּן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצָּח נִצְחִים: הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרִינֵסנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא כְבוֹדֵי בְהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצָעֵר: הַרְחַמֵּן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רַחֲמָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחַמֵּן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: הַרְחַמֵּן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִינֵי לְאַרְצֵנוּ: הַרְחַמֵּן הוּא יִרְפָּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחַמֵּן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחִיבָה: הַרְחַמֵּן הוּא יְבַרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מַכָּל כָּל. כֵּן יְבַרֵךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן: הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שֶׁבַח וּמְנוּחָה לְחַיי הַעוֹלָמִים:

הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחַמֵּן הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וַיְהִי כָל-מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

ברכת האורח:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבַרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵבְלֵנוּ עֲלֵינוּ. וַיִּסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וַיְהִי כְּשֶׁלַּחְנוּ שֶׁל אֲבֹרָהּם אֲבֵינוּ עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, כָּל-רָעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכָל-צָמְאָ מִמֶּנּוּ יִשְׁתַּה. וְאֵל יַחֲסֵר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לְעַד וְלַעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחַמֵּן הוּא יְבַרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסְּעֻדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו, וּבְנִכְסִים שִׂירְבּוֹ. כִּי הוּא חֵילוֹ וּפְעָלֵ יְדָיו תְּרַצֶּה. וַיְהִי נִכְסֵיו וּנְכִסְיוֹ מִצְּלָחִים וּקְרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִדְחַק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהַרְהוֹר עוֹן, שֶׁשׁ יִשְׁמַח כָּל-הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רַצוֹן:

הַרְחַמֵּן הוּא יַחֲיֵנוּ וַיַּצִּילֵנוּ וַיְקַרְבֵּנוּ לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיי הַעוֹלָם הַבָּא. מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלִּפְנֵי. וְעֵשֶׂה-חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדָרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יַחֲסְרוּ כָּל-טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנִי וְלֹא-רָאִיתִי צַדִּיק נִצָּב. וְזָרְעוּ מִבְּקֶשׁ-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֹה. וְזָרְעוּ לְבִרְכָה: מַה שְׂאֵבְלֵנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמַה שִּׁשְׁתֵּינוּ יְהִי לְרְפוּאָה. וּמַה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבִרְכָה כְּדִכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֵּאָכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְּדָבַר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה. וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבַרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ שִׁרְאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Birkat Hamazon (Ashkenazi)

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כהלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו הנה, אז
יאמרו בגוים, הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו, היינו שמחים: שובה יהוה
את שביתנו, באפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך וככה, נשא משך הזרע, בא
יבא ברנה נשא אלקתי:

סדר זימון

שלושה שאכלו כאחד חייבים לזמן, בעשרה מזכירים את השם בזימון:

המזמן אומר: רבותי נברך:

המסובים עונים: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

המזמן חוזר: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

ברשות (אבי מורי) (פעל הבית הזה) מרגו ורבותי

נברך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו:

המסובים עונים: ברוך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו היינו:

המזמן חוזר: ברוך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו היינו:

ברכת המזון

**ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, הן את העולם כולו, בטובו, בחן, בחסד
וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר
לנו ולא יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל
ומיטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. (פאמור. פותח את ידה ומשביע
לכל חי רצון) ברוך אתה יהוה, הן את הכל:**

**נוודה לה, יהוה אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה,
ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים, ופדתנו מבית עבדים. ועל בריתך
שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקיה שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד
שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום, ובכל עת
ובכל שעה:**

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמוך בפי כל
 חי תמיד לעולם ועד: כפתוב ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
 הטבה אשר נתן לך. ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון:

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן
 כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמוך
 עליו: אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו והרוחנו. והרחם לנו יהוה
 אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו, יהוה אלהינו לא לדי מתנת בשר
 ודם, ולא לדי הלואתם, כי אם לידך המלאכה, הפתוחה, הקדושה והרחבה. שלא
 נבוש ולא נפלים לעולם ועד:

בשבת:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצוותיך ובמצוות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה
 גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה במצוות רצונך וברצונך הניח לנו יהוה אלהינו
 שלא תהא צרה וגזון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יהוה אלהינו בנחמת ציון עירך, ובכנין ירושלים
 עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו
 ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך,
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים
 (טובים) ולשלום ביום הזכרון הזה זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה,
 והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו, כי
 אריך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

**ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה
 יהוה, בונה ברחמי ירושלים. אמן:**

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, האל, אבינו, מלפנינו, אדירנו, בוראנו, גואלנו,
 יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל.
 שפכל יום ויום הוא היטיב הוא מיטיב הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גואלנו הוא
 גמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרחו. הצלה והצלחה. ברכה וישועה. נחמה.
 פרנסה וכלכלה. ורחמים וחיים ושלום וכל טוב. ומכל טוב לעולם אל תסרנו:

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח לדור דורים. ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים. ויתחדר בנו לעד ולעולמים עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישפר עלנו מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות:

הרחמן הוא יברך את אבי מורי [בעל הבית הזה] ואת אמי מורתי [בעלת הבית הזה]. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. (ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר: הרחמן הוא יברך אותי (ואבי ואמי) ובעלי וזרעי ואת כל אשר לי). אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל. בכל. כל. כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יהוה. וצדקה מאליה ישענו. ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

בשבת

הרחמן הוא ינחילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא: מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום במרומינו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: פפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון: ברוך הגביר אשר יבטח ביהוה והיה מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ברכת האורח:

הי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יקלם לעולם הבא. ויצלח מאד בכל נכסיו. והיו נכסיו ונכסיו מצליחים וקרובים לעיר. ואל ישלט שטן לא במעשה ידיו ולא במעשה ידיו. ואל ינדקק לא לפניו ולא לפניו שום דבר הרחוק הטא וצדקה ועון מעשה ועד עולם:

¿Por qué razón comemos los Simanim?

Rav Yosef Tzvi Rimon

En *Rosh Hashaná* comemos los *Simanim* como una buena señal: dátiles, manzana con miel, etc.

¿Pero, cómo puede la manzana con miel traernos un año bueno y dulce? ¿Acaso comer las semillas de la granada nos transformará en grandes *Tzadikim*, repletos de *Mitzvot*? ¿Cuál es el secreto de los *Simanim* de *Rosh Hashana*?

Una posible explicación es que los *Simanim* son solamente una forma de expresar nuestros deseos para el nuevo año, pero no tienen por sí mismos ninguna influencia sobre el futuro. El Meiri (Horayot 12a) explica que la costumbre de los *Simanim* es para despertar la *Tefilá*. Los *Simanim* son la fuente de inspiración para rezar de una mejor forma, pero los *Simanim* en sí, no actúan de forma alguna. Según esta explicación, el poder de los *Simanim* está en direccionar nuestra *Tefila* y por ende nuestras aspiraciones y acciones hacia lo realmente importante.

Pero los sabios de la *Kabalá* y muchas autoridades Halájicas afirman que los *Simanim* si tienen un efecto directo sobre la realidad futura.

El Ramban (Bereshit 12:6) se refiere a la regla según la cual la acción de los patriarcas es una señal para los hijos, aclarando que Abraham Avinu, cavó pozos y recorrió la Tierra de Israel por todo lo que ocurriría en un futuro, dado que realizar una acción en forma simbólica, provoca que en un futuro, ocurra un gran hecho. Así actuaron los profetas que hicieron acciones simbólicas y luego se concretaron los hechos, como en el caso de Irmiahu que fue ordenado atar una piedra al libro y arrojarlo al Éufrates, como señal y preparación de que Babilonia se hundirá. De aquí que las acciones simbólicas influyen sobre la realidad.

El autor de *Jarei Adam* (Klal 139:6) cita al Ramban y explica de esta forma los *Simanim*; igualmente lo hizo con anterioridad el Maharal en su libro *Beer HaGolá* (*Beer* 2 cap.7).

Según esta explicación, nuestras palabras fijan que la realidad sea positiva. Los *Simanim* no nos revelan qué hacer sino que crean la realidad. Realizar los *Simanim* provoca que, Di-s mediante, se den las cosas positivamente, como lo hemos hecho en los *Simanim*. En palabras del Maharal: “es una preparación para que el decreto sea positivo”.

Esto exige una aclaración. ¿Cómo una acción simbólica puede determinar lo que ocurrirá en los hechos?

Al comer los *Simanim* y recitar las plegarias correspondientes, estamos transmitiendo a todos al comenzar un nuevo año, que debemos reflexionar sobre cosas positivas, observar y visualizar al mundo de forma positiva. Ver al año como bueno y dulce, vernos a todos nosotros llenos de *Mitzvot* como la granada. Ver a *Hashem* perdonando nuestras trasgresiones.

Quien observa positivamente, sabe actuar positivamente. Quien observa lo bueno, transforma la realidad en buena, transforma su visión en buena. *Hashem* se encuentra en lo bueno. (Rambam, *Moré Nevujim* 3:10). Por ello debemos actuar con una buena visión y en forma positiva, no solamente en lo referente a los *Simanim*, sino también en cada acción que realizamos.

Comenzando el año, nosotros debemos acostumbrarnos y acostumbrar a toda la familia, a observar lo bueno y hacemos *Tefilá* para que de ese modo, logremos iluminar lo bueno que hay en el mundo. Que esa visión traiga lo bueno al mundo, traiga la presencia de la *Shejiná* que se encuentra en los lugares buenos, y nos lleve a estar más cercanos a *Hashem* y el uno al otro.

Que *Hashem* escuche nuestras plegarias y transforme nuestro “buen ojo” en una buena realidad, repleta de *Berajá* y alegría.

¡Que seamos todos inscriptos en el libro de la buena vida, Amén!

Profundizando en los Simanim

Rav Ramy Avigdor

Al acercarse las altas fiestas y con ellas la esperanza inherente que acompaña el inicio de un nuevo año. Nuestros corazones se llenan de emoción, de alegría. En nuestros hogares sentimos un ambiente especial, hay algo diferente en el aire. “El Rey está en el campo”.

Di-s, el Rey de los reyes baja de su morada celestial y está más cerca de nosotros, el que quiera puede sentirlo. Con la puesta del sol, la última del año, venimos al rezo, nos emocionamos con las nostálgicas melodías. Con la misma elevación comenzamos la cena festiva de Rosh Hashana, un ritual lleno de simbolismos.

Dulce y amargo en la mesa de Rosh Hashana

Tanto cuando comemos los dátiles como la tortilla de puerro expresamos pedidos aparentemente idénticos. Con los dátiles proferimos: “Sheitamú oivenu... (que se extingan nuestros enemigos)” y con el puerro decimos: “Sheikaretú oivenu... (que se exterminen nuestros enemigos)”. ¿Para qué dos Simanim que expresan la misma petición? Obviamente existe una diferencia, sutil pero decisiva entre ellos.

La fuente de la petición de los dátiles está en el salmo 104: “Itamu jataim min haaretz ureshaim od einam (Que se terminen las iniquidades de la faz de la tierra y los perversos dejarán de existir)”.

Bruria, la esposa del famoso Rabi Meir baal hanes, interpretó este versículo de una manera fascinante. Rabi Meir vivía en una pésima vecindad, la Guemará en el tratado de Berajot, relata que sus vecinos le molestaban diariamente. Un día totalmente agotado por tanta maldad sin motivo, Rabi Meir dice a su esposa que va a rezar para que estos vecinos perversos mueran y con esto ya dejen

de pecar. Bruria le dijo que no se debe rezar por la muerte del pecador, sino que debemos pedir que el perverso deje su mal camino y regrese al sendero de la Torá, como está escrito “se terminarán las iniquidades...” y automáticamente los Reshaím, malvados, dejarán de existir, pues ya serán buenos.

Esto es lo que pedimos con los dátiles, el fin del mal y no de los malvados, es decir, que desaparezca la maldad de la faz de la tierra pues todos serán buenos.

Por otro lado, nuestra paciencia y tolerancia tiene un límite sin el cual la sociedad sucumbiría en un caos total generado por la impunidad. Hay un momento, cuando se agotan todas las posibilidades de educar y persuadir, que debemos luchar no solo contra el mal, sino que debemos apartar y castigar al malvado. Esto es lo que representa el Karti (puerro), o sea, la exclusión de los perversos “incurables” que no quieren volver al sendero del bien e insisten en perjudicar y maltratar al pueblo de Israel.

Curiosamente, este mensaje se expresa no solo en palabras, los dátiles y el puerro tiene un secreto todavía más profundo para revelarnos. En la Torá los dátiles son llamados “miel”. En Rosh Hashana aprendemos cual es nuestra arma secreta para extinguir el mal: la dulzura. Shlomo Hamelej, el más sabio de todos los hombres dijo: “Así como el rostro se refleja en el agua, el corazón del hombre se refleja en el de su semejante”. Esta es la lección de Bruria, rezar y actuar para el bien de los demás, ser agradable y dulce, manifestar nuestro amor incondicional por todo judío y con esto “del atroz saldrá la dulzura”. Este es el camino de la Torá, atar a cada judío con lazos de amor, hasta que deje sus malas acciones y revele el bien intrínseco que tiene en su interior.

Solo cuando el corazón del perverso ya está tan duro que la miel no lo puede ablandar, entonces recurrimos al Kartí, que con su forma representa el bastón de la justicia que golpea al villano. Pero, aunque inevitable, este método no nos agrada, el sabor del Karti es amargo, agrio.

Por eso comemos los dátiles antes de la tortilla de puerro, primero intentamos transformar el malvado en bueno acercándolo por medio

de la dulzura. Solo después, apelamos al bastón de la justicia, quedando con un mal sabor en la boca, por haber llegado a esta situación en que tenemos que apartar, por no haber logrado acercar.

Que por el mérito de ser dulces el uno con el otro, Di-s nos decrete un año bueno y dulce, Amén.

El secreto del Rimón (Granada)

Desde mi niñez, el Siman (señal) que más me fascina es la granada, que con su color rojo vivo y su sabor agridulce nos hace vivir un momento casi exclusivo de Rosh Hashana. Todos sabemos que comemos granada en Rosh Hashana pues esta fruta tiene 613 granos, tal cual es el número de Mitzvot que hay en la Tora, ¿cierto? Pues discúlpeme si los desilusiono, pero mis cuentas empíricas desde niño nunca llegaron ni cerca de 400 semillas!

Analicemos el texto del *Yehi Ratzon* de la granada: “*Sea Tu voluntad, Hashem, Di-s nuestro y Di-s de nuestros padres, que estemos repletos de preceptos como granadas*”. En un nivel superficial uno puede interpretar que de la misma forma que la granada tiene muchas semillas, deseamos ser meritorios de hacer muchas Mitzvot. Esta interpretación, aunque bonita, no me parece correcta, ya que en los Midrashim y en el Talmud la granada es símbolo del judío más descuidado de cumplir Mitzvot. Así dicen nuestros sabios: “Incluso el más vacío de ellos, está lleno de Mitzvot como la granada”. ¿Esto es lo que pedimos en Rosh Hashana, que cumplamos los preceptos divinos de una forma mínima, como los más vacíos?

Permítanme sugerir una explicación más profunda, que con la ayuda de Di-s echará una nueva luz al mito de las 613 semillas. Sabemos que es imposible para cualquier judío, por más Tzadik que sea, cumplir todas las 613 Mitzvot, pues en ellas hay preceptos específicos a los Cohanim, específicos a las mujeres, etc. Solamente en el cómputo general, o sea, si consideramos a todo el pueblo como una única entidad, es que podemos llegar a las 613 Mitzvot. ¿Alguien ya intentó pelar una granada, para sacarle las semillas? El que lo intente se va a dar cuenta de algo muy curioso. Es muy difícil separar las semillas de la granada, es una verdadera lucha, parece que los granos no quieren, por ningún motivo, apartarse los unos de los otros y todos de la propia granada. Las semillas de la granada hacen de todo para quedarse unidas a su semejante y a su origen.

Esto es lo que pedimos en Rosh Hashana, que cumplamos las 613 Mitzvot como la granada, es decir, con unión y hermandad entre nosotros, para que no seamos considerados meras semillas sueltas, sino que una sola entidad. Esta es la única forma de llegar a la plenitud del cumplimiento de la Torá. Mientras estemos divididos en grupos y subgrupos, nunca lograremos hacerlo. Al mismo tiempo pedimos que todos nosotros, unidos, nos apeguemos a nuestro origen, a nuestras tradiciones y valores milenarios. No estamos mintiendo a nuestro niños, la granada realmente puede tener 613 granos, pero solo con la condición de que cada uno aporte el suyo, que sepamos respetarnos y amarnos, que seamos un solo pueblo atado fuertemente a la Tora!

Que Di-s bendiga a todo el pueblo de Israel con la unión, el amor al prójimo, a Di-s y a Su Torá, y que seamos todos inscritos en el libro de la vida, Amén.

El misterio de la manzana

Manzana con Miel: ¿Por qué manzana? Todos sabemos que la manzana que se come en Rosh Hashaná cocida con azúcar o sumergida en miel, representa nuestro deseo de ser merecedores de un año dulce, lleno de felicidad. Hay quien dice que pedimos, también, que seamos nosotros mismos dulces el uno con el otro. Sin embargo, esto explica solo la miel y no contesta ¿por qué justamente una manzana y no otra fruta?

No se equivoquen al relacionar la manzana con el pecado de Adam, este concepto no es judío. Existen cuatro opiniones en el judaísmo sobre cual fue el “fruto del pecado”, ninguna incluye la manzana. Las posibilidades son: Uva, higo, trigo o Etrog.

En un primer nivel, encontramos que en Shir Hashirim, el cantar de los cantares, Am Israel es comparado a las manzanas “ke tapuaj beatzei hayaar” es decir, como un manzano entre los árboles del bosque, así es Israel entre las naciones. La manzana es la fruta que representa a todo el pueblo judío, así que al elegirla extendemos nuestros deseos de un año dulce para todo Am Israel.

En un nivel más profundo, debemos comprender, por qué Am Israel se compara al manzano. El Talmud (Shabat 88a) afirma que de la misma forma que en el manzano, primero brotan los frutos y luego las hojas, Am Israel anticipó “Naasé”, la acción de cumplir las Mitzvot al “Nishmá” el entendimiento e interiorización del concepto profundo de las mismas.

Esta analogía es muy profunda y bonita. La razón de existir de un árbol, es sacar buenos frutos, mientras que las hojas dan el “aire” necesario para este fin. El uno no viene en lugar del otro, sin las hojas el árbol no puede alcanzar su máximo potencial, pero sin frutos ¿para qué

sirve el árbol? Así que Am Israel anticipó la acción, pero no a costes de un estudio que lleve a un entendimiento profundo. Anticipar, en este contexto, significa priorizar, saber distinguir entre la meta y la manera de alcanzarla. Así, la acción, las Mitzvot son nuestra razón de existir y el entendimiento de la filosofía que está detrás de ellas, es el “aire” que nos impulsa a seguir sacando frutos.

Podemos decir que un año bueno es aquél en el que logramos cumplir nuestras metas sin mayores dificultades, disfrutando del quehacer diario. Mayor placer sentimos cuando logramos, más allá de nuestra ocupación en el diario vivir, concretar nuestros valores, expresar nuestros ideales en la vida cotidiana. Las Mitzvot, que son la puesta en práctica de los valores del judaísmo, deben de ser el principal objetivo de cada uno de nuestros días. Lograr vivir una vida de Mitzvot, en el sentido más amplio de la palabra, nos hace sentir realizados, lo que nos llena de placer, dulzura y alegría.

Esto es el sentido más profundo de la manzana con miel. Pedimos a Di-s que Am Israel en su totalidad logre vivir una vida repleta de acciones positivas, que sintamos todos la dulzura de una vida de valores.

Centro Kehila

La vida moderna presenta al judaísmo un nuevo desafío. ¿Cómo podemos preservar, cultivar y transmitir nuestros valores y cultura judía para las generaciones futuras? Al confrontarse con esta pregunta el judaísmo encontró una sola respuesta: ¡La Educación!

Estamos convencidos que el judaísmo no es un área más de saber, sino una forma integral de vida, “Torat Jaim”. Por ello no es suficiente transmitir conocimientos, sino que es necesario forjar identidad, armonizando entre razón y sentimiento, entre sentido y pertenencia.

Sentido significa percibir la relevancia del judaísmo como modelo para una vida centrada en valores. Pertenencia es percibirse como parte de algo mayor, eterno. Sentirse conectado al glorioso pasado de Am Israel, ser parte activa de su presente y asumir la responsabilidad por su futuro y continuidad.

Con el objetivo de transmitir el sentido y relevancia de la tradición judía, en Centro Kehila creamos decenas de materiales educativos en español listos para imprimir y usar en clase. Los materiales fueron elaborados con un enfoque fresco e inspirador, tomando en cuenta la cultura e idiosincrasia de la judería latinoamericana y pueden bajarse gratis de nuestra Central pedagógica online: www.centrokehila.org.

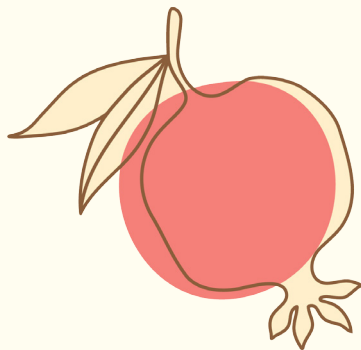
Para fortalecer el sentimiento de pertinencia de los jóvenes, realizamos varias actividades internacionales. Miles de niños y jóvenes de todo América Latina se sienten parte de una gran comunidad judía al participar en estas actividades. Juntos fortalecen su identidad judía y sus lazos con Israel.

El Centro Kehila ofrece seminarios de liderazgo y educación judía a los profesores y líderes comunitarios tanto presenciales como en línea. También tienen la red de Network más grande de educadores

judíos de Países hispanohablantes, en la cual ellos comparten sus problemas intercambian ideas y opiniones.

Otra área de actuación son las actividades para jóvenes latinos en Israel. En Latinoamérica las personas están acostumbradas a vivir en comunidad y cuando llegan a Israel se desilusionan al ver que éstas no existen de la misma manera. Por ese motivo, el Centro Kehila imparte actividades, para que los participantes se sientan parte de algo: “Ahora por fin siento que tengo un rabino en Israel que puedo llamar mi Rabino” recalca un participante del Shiur. En el momento el Centro Kehila organiza un Beit Midrash semanal, una clase quincenal para parejas y un Shiur mensual abierto a todo público con comida típica latinoamericana.

Visión, ideología y un fuerte sentimiento de responsabilidad hacia el pueblo de Israel y su destino son las piedras fundamentales sobre las cuales el Centro Kehila está construido.

Horarios Shajrit lunes a jueves

Primer Minian 6:45 horas

Segundo Minian 8:00 horas

Domingos
9:00 horas

